

[Aksel Larsen.]

nyder en udstrakt Beskyttelse! Der bliver ogsaa Lejlighed til at belyse det noget nærmere senere, men lad os kige en lille Smule paa en enkelt Ting til Belysning af denne Beskyttelse.

For nogle faa Dage siden, det var midt i forrige Uge, drog 70 københavnske Politibetjente ind paa Hærens Laboratorium. De gik ind gennem en Indgang, som ikke er forbeholdt almindelige dødelige, men kun er beregnet for Officerer og særlige Funktionærer, og deres Opgave derinde var at blive undervist nærmere i Benyttelsen af Taaregas. Jeg overlader til Regeringen til en Begyndelse at forklare lidt nærmere, om denne Foranstaltning er taget for at beskytte os Kommuniste, eller om den er taget af andre Grunde, og naar vi har faaet Svar paa det, kan vi jo tale om det øvrige.

Jeg ved udmærket vel, at det gør Statsministeren og Regeringen og hele Socialdemokratiet, notabene dets Ledere og ikke dets Medlemmer, saa hjertelig ondt, at det ikke lykkedes inden Valget at finde et Paaskud til at spørre det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen og mig inde, og vi kender den Slags Beklagelser fra tidligere Tider, fra andre Lejligheder og fra andre Lande. Men vi gør jer nu ikke den Tjeneste selv at gaa ind i Fængslerne, og vi ved udmærket vel, at hvis vi ikke nu havde haft vor Plads her, saa havde vi paa anden Maade været forsørget paa Statens Regning.

Det er skønne Forhaabninger, Statsministeren har om, at Danmarks Arbejdere nok snart vil opdage Hulheden i Kommunisternes Politik. Ja, det vilde de jo ogsaa for et Par Aar siden, og i 1927 vilde de tyske Arbejdere jo nok selv have opdaget Hulheden i de tyske Kommunisters Politik, men det beklagelige er, at Teorien er rigtig, men Kendsgerningerne fejle. De kommunistiske Partier gaar stadig væk fremad, og det vil ogsaa vise sig at blive Tilfældet herhjemme. Og det saa meget mere, som Statsministeren jo har Kolleger, der er uforsigtige. Saaledes stod Undervisningsminister Borgbjerg, Grundtvigs sande Discipel heroppe og holdt en Tale, hvori han forklarede, at han var kun Socialist paa det økonomiske Omraade, men Tilhænger af Liberalismen paa det kulturelle og paa alle andre Omraader. Hvorledes man skal kunne forene det, ved jeg ikke, for det *kan* ikke forenes. Det økonomiske Omraade er naturligvis Grundlaget for det politiske, kulturelle, sociale o. s. v., men hvis man er Liberalist paa alle andre Omraader, er

man det ogsaa paa det økonomiske Omraade, det vil altsaa sige Kapitalist.

Til Retsforbundet har jeg nogle faa Bemærkninger. Retsforbundet har intet Klassepræg i Modsætning til alle de andre Partier her. Jeg har allerede sagt det før: der findes intet Parti, uden at det er Udtryk for Klasseinteresser, og det samme gælder naturligvis for Retsforbundet. Retsforbundet er en af disse Nydannelser, som sker under det kapitalistiske Samfunds Forfald, hvor Mellemlasserne opløses, gaar deres Undergang i Møde, rammes særlig haardt af Krisen, hvorfor de hidtil eksisterende Partidannelser ikke rækker til, og da forsøges nye dannet. Vi har allerede før set en saadan Nydannelse, det var Erhvervspartiet, som dog døde forholdsvis hurtigt. Nu har vi Retsforbundet, som ganske vist tilsyneladende har faaet et noget større Grundlag for sin Eksistens og for sine Mandater ved, som tidligere sagt, at hugge dem, der faldt ud over Bagsmækken paa den radikale Vogn; men det ændrer ikke, at Retsforbundet er Udtryk for ganske bestemte Mellemlasser og Grupperinger herhjemme, først og fremmest naturligvis paa Landet, men ogsaa til Dels i Byerne, og hvor Retsforbundet ender, derom skal jeg ikke give mig til at spaa.

Jeg var for nogle Dage siden til et Møde i Slagelse. Der optraadte en Retsforbundsmand, Lærer Nielsen, Havrebjerg, og der optraadte en saakaldt National-Socialist, hvis Navn jeg ikke opfattede, det spiller heller ingen Rolle. De sagde nøjagtigt det samme. Der var overhovedet ikke, ikke en Gang i Ordvalget, Forskel paa de to Taler, der blev holdt — om det betyder, at Retsforbundet vil gaa hen og udvikle sig til at blive det virkelige national-socialistiske Parti i Danmark, er naturligvis et andet Spørgsmaal. Men givet er det, at et Parti kan ikke i Længden leve paa taaget Snak og paa Principper, som man selv bryder hver eneste Dag. Et Parti kan ikke leve paa at raabe op om, at man er Modstander af Statsindgreb og Statsforsørgelse paa alle Punkter, naar det i næste Nu siger, som det blev sagt i det ærede Medlem Hr. Axel Dams Finanslovstale, at man i hvert Fald er imod Statsforsørgelse af dem, som er arbejdsdygtige, for tidligere var det jo et af Retsforbundets Programpunkter, at overhovedet ingen maatte blive statsforsørget, det skulde ordne sig paa anden Maade.

Nu er det naturligvis kun Udtryk for, at netop Mellemlassen, der males som mellem to Møllesten, underst Arbejderne og